SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

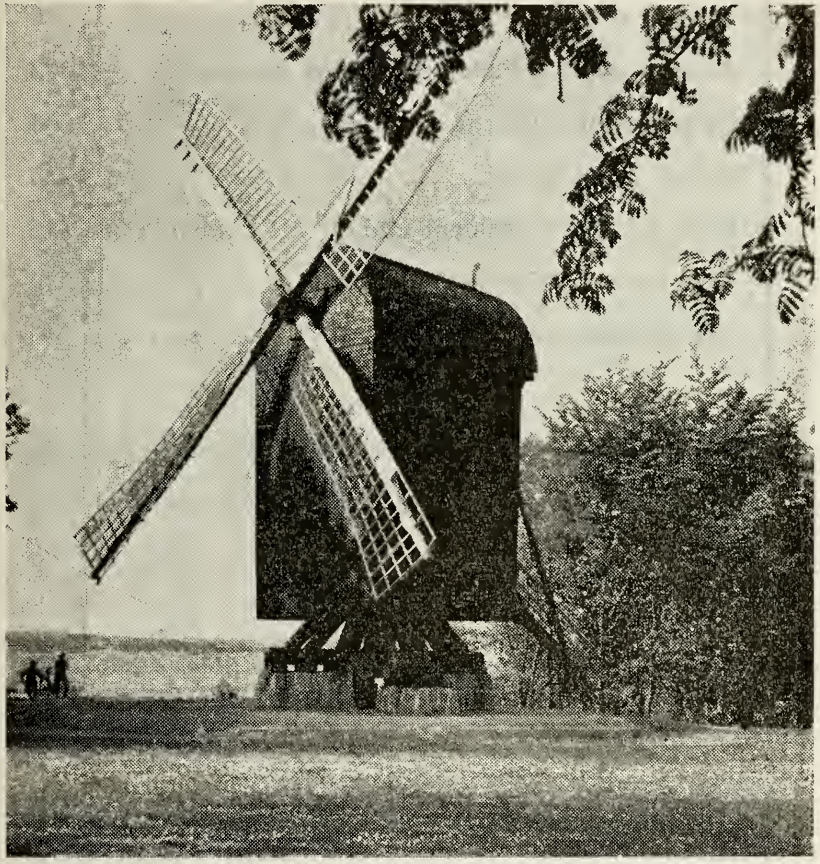

Stubmølle fra Holbækegnen

1. AUGUST 1939
88. AARGANG

NUMMER 15
25 ØRE

JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE

SKANDINAVIENS STJERNE

GRUNDLAGT 1851.

Nr. 15. | 1. August 1939 | 88. Aarg.

INDHOLD:

SIDE

Kristus, vor Frelser af Nephi Jensen 227

Tanker af Jens P. Hansen..... 230

Apostel Joseph Fieldings Smiths Besøg..... 232

Ungdomsforeningerne 233

Besøg fra Amerika 235

Brev fra fhv. Præsident Holger M. Larsen 236

Den Danske Missions Historie 238

Fra Missionsmarken 240

KOMMENDE ARTIKLER —

Den Danske Missions Historie

Mark B. Garff,
Redaktør

Orson B. West,
Medredaktør

Adresse:
Priorvej 12. København F.

OLAF MORTENSEN, BLAAGAARDS6. 36 D

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for den danske Mission Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr Aar.

Kristus, vor Frelser

af Ældste Nephi Jensen

Hvad er det højeste, Mennesket kan opnaa? Hvis De vilde stille Budha dette Spørgsmaal, vilde han fortælle Dem, at Nirvana er det højeste Trin i Menneskets Udvikling. Og hvis De vilde spørge ham: »Hvad er Nirvana?« vilde han sige: »Det er den ophøjede og rolige Sjælstilstand, hvori der ikke findes noget martrende og knugende Begær«. Hvis De vilde spørge Aristoteles, vilde han fortælle Dem, at Fornuften er Menneskets højeste Opnaaelse. Hvis De vilde spørge den største af alle Lærere, vilde han fortælle Dem, at Frelse er det største af alt.

FORFATTEREN.

Ældste Nephi Jensen, Forfatteren til nærværende Artikel, er et trofast Medlem af Kirken og har i mange Aar været aktivt optaget af Kirkens Arbejde. Broder Jensen er født den 16. Februar 1876 i Salt Lake City som Søn af Søren Jensen og Kirstine Rasmussen. Af disse Navne fremgaar tydeligt hans danske Afstamning. Ældste Jensen er en fremragende Jurist og en usædvanlig dygtig Taler samt en meget intelligent og produktiv Forfatter. Han har udført flere Missioner og bl. a. været Præsident for Den kanadiske Mission.

Men hvad er Frelse? Det er et af de mest indviklede af alle teologiske Spørgsmaal. De fleste Mennesker tænker paa Frelse som en pludselig Flugt fra Helvede eller en Tilstand af evig Kval til et Sted, som kaldes Himlen, som indtræffer øjeblikkeligt ved Dødens Komme. Men Mesteren havde ikke en saadan grotesk Opfattelse af Sjælens evige Frigørelse. Han tænkte paa Frelsen som et Forhold af den største og mest levende Betydning her i Kødet.

Den skønneste Definition af Frelse findes i Mesterens Samtale med nogle troende Jøder. Til disse omvendte Jøder sagde Jesus: »Dersom I vil fortsætte i mit Ord — skal I kende Sandheden, og Sandheden vil frigøre eder.«

Mesterens Underforstaaelse af, at disse Jøder havde været i Trældom fremkaldte deres Indignation, og de svarede: »Vi er Abrahams Sæd, og vi har aldrig været Trælle for noget Menneske.«

Det er ganske indlysende, at disse Jøder ikke havde nogensomhelst Idé om, hvad Jesus talte om. De troede, at han talte om Frihed i Betydning af politisk Frihed. Derfor

forsøgte Jesus at give dem nogen Idé om virkelig Trældom. Han besvarede deres hovne Paastand ved at sige: »Den, der begaar Synd, er Syndens Træl.«

I denne enkle Sætning beskriver Jesus den dødelige Virkning af at gøre forkert. Det skadeligste Resultat af Synd er ikke dette, at man derigennem mister sin Position i Samfundet, ej heller at det krænker Gud. Den mest dødbringende Virkning af Synd er den, at den gør Sjælen til Slave. Den frygteligste Virkning af den urene Tanke er, at den gør Sjælen til Urenhedens Slave. Den hadefulde Tankes fordærveligste Virkning er, at den gør Sjælen til Slave af Had.

Efter at Jesus havde henvist til det sjælelige Slaveris Lunkenhed, sagde han: »Derfor, hver den, som Menneskesønnen gør fri, er i Sandhed frigjort.«

Disse tre Ord »i Sandhed frigjort« er tre af de betydeligste i Bibelen. De beskriver Sjælens højeste Tilstand.

Hvad menes der med »i Sandhed frigjort«? Det vil sige at være fri for de Tings Tyranni, der gør Sjælen til Slave? Disse Fjender er: Uvidenhed, Synd, Sygdom og Sorg. Hver Menneskesjæl vandrer til en vis Grad i Uvidenhedens Mørke med Hensyn til de vigtigste Ting, der hører til Liv og evig Bestemmelse. Hvert Menneske er til en vis Grad Slave af syndigt Begær. Næsten hver eneste en plages til Tider paa Legemet, og hvert Menneske er mere eller mindre plaget af Sorg.

At være virkelig fri betyder at blive løftet ud af Uvidenhedens Mørke op i Sandhedens smukke Lys, at være frigjort fra Syndens Magt, at blive helbredt for alle ens Svagheder.

Det er af Betydning, at Joseph Smith, den nye Tids Profet for aandelig Udvikling, havde den samme Opfattelse af Frelse, som Jesus havde. I en af hans dybe Taler sagde Joseph Smith: »At blive frelst betyder for et Menneske at blive placeret uden for alle dets Fjenders Rækkevidde og Magt.«

Man er blevet placeret uden for sine virkelige Fjenders Magt, naar man i Triumf har hævet sig over Uvidenhedens, Syndens, Sygdommens og Sorgens trælbindende Magt.

Det er i høj Grad bemærkelsesværdigt, at en af vor Tids største Videnskabsmænd har den samme Opfattelse af intelligente Væseners højeste Opnaaelse, som fremsagdes af Kristus og Joseph Smith. Dr. Arthur Compton, som for faa Aar siden fik Nobelprisen i Fysik, sagde, idet han talte om Udviklingens evige Bane: »Udviklingens hele Proces kan ses bevæge sig i Retning af at frembringe intelligente Personligheder med Viljens Frihed.«

En intelligent Personlighed med Viljens fuldkomne Frihed er den højeste Type paa et Væsen i Universet. I Lyset af denne store Sandhed kan man definere en Gud som en intelligent Personlighed, der er saa fuldkommen fri, at han kan gøre akkurat, hvad han ønsker at gøre.

Hvorledes opnaar vi denne Sjælens fuldkomne Frihed eller Frelse? Det er det betydningsfuldeste Spørgsmaal i hele Rækken af religiøse Systemer og Filosofier. Vi kan ikke opnaa denne højeste og største Sejr paa et Øjeblik. Vi kan ikke fuldstændigt besejre Sjælens Fjender ved blot at aflægge en Bekendelse om Kristus, heller ikke ved at faa nogle faa Draaber Vand stænket paa Hovedet. Frelse er kun et Resultat af evig Higen og Retfærdighed. Frelse er en evig Proces. I Virkelighed og Sandhed er den evig Fremgang.

Frelse kan ikke opnaas ved Menneskets Anstrengelse alene. Dette er den vigtigste Sandhed i den kristne Religion, som adskiller den fra en blot og bar menneskelig Filosofi. Det var denne vitale Sandhed, som fik Mesteren til at sige til de troende Jøder: »Den, Menneskesønnen gør fri, er i Sandhed frigjort.«

Paulus's Slutning er dybt sand. »Af Naade ere I frelste ved Troen.« Men disse Ord er blevet mistydet af baade katolske og protestantiske Teologer. Begge Grupper vender op og ned paa Teksten og faar den til at lyde saaledes: »Af Tro ere I frelste ved Naade.« Eller med andre Ord taler de om »Naade« som et aktivt frelsende Princip, hvorimod Paulus gør Troen til det aktivt frelsende Princip og »Naade« Kilden til den frelsende Tro.

Nogle Teologer fortæller os, at i det Øjeblik nogle faa Draaber af Daabsvandet som en »Naadens Kanal« berører et døende Menneskes Hoved, virker »Naaden« og frelser vedkommende øjeblikkeligt og fuldstændigt. En senere teologisk Retning tager deres Udgangspunkt med Henblik paa denne Opfatfelse af Frelse alene gennem Ordinancer. Denne Retning gaar til Yderligheder ved blot at forkynde Frelse ved Tro alene. De fortæller os, at i samme Øjeblik et Menneske tilstaar sin Tro paa Kristus, virker »Naaden« og frelser vedkommende fuldstændigt.

Begge disse Opfattelser er baseret paa en fejlagtig Idé om den Stilling, »Naade« indtager i den frelsende Proces. I Overensstemmelse med Paulus's dybe Lærdomme er Tro paa Jesus Kristus det store aktive og evige Princip. Hvad har »Naade« da at gøre med Frelse? En lille Historie vil give os Svaret.

En rejsende, der var paa Vejen hjem, var nødt til at

(Fortsættes Side 236)

TANKER

af Ældste Jens P. Hansen.

Dersom vi en liden Stund vilde holde os borte fra Mængden, tage et fast Tag i os og med et gennemborende Blik se os selv i Øjnene og sige: Hvad er du her for? Hvem er du egentlig? Betyder du noget for Verden? Bygger du i Virkeligheden paa den rigtige Grundvold, nemlig Tro paa Gud den evige Fader og paa hans Søn Jesus Kristus og hans Evangelium? Eller er du en Snylter paa Samfundet? Giver du noget tilbage til Verden i Stedet for det, du har modtaget af den? Her vil sikkert mange af os være Svar skyldige. Men dersom Menneskene vilde lære at forstaa, hvorfor de er kommet til Jorden, og efterleve Guds Bud og Befalinger, vilde vi have en lykkeligere Verden. Vi vilde da have Mennesker, der i hvert af deres Foretagender vilde lægge Kraft og Energi for Dagen, Mennesker, der vilde bane sig Vej, fordi de ved, hvor de gaar hen, fordi de har Tillid til Kristi Løfter.

Lad os i Forbindelse hermed erindre, at det er vor Frelsers Ønske, at vi, hans Børn, til alle Tider lever et eksemplarisk Liv. Han har lovet os, at dersom vi vil gøre dette, skal vi modtage de største Velsignelser.

Der er saa mange Maader at vise et godt Eksempel paa, at det ikke er muligt at nævne dem alle. Her skal blot henvises til nogle faa Hovedregler, der ligesom udgør Grundlaget for en eksemplarisk Livsførelse.

1. Lev et rent Liv. Renhed er en Kraft, der er et af de vigtigste Hjælpemidler til Opnaaelse af det højeste i Livet. Hold Visdomsordet nøjagtigt, saa at vort jordiske Tabernakel kan være en passende Bolig for Aanden, der besidder det.

2. Læs Herrens Ord. At læse hans Ord er at blive forenet med ham i Tankerne og komme til Kundskab om, hvad han ønsker af os.

3. Udfør de Ting, som forlanges af Herrens bemyndigede Tjenere. En samvittighedsfuld Udførelse af religiøse Pligter betyder aandelig Udvikling. Overvær Nadvermøderne og de øvrige Møder, hvortil Kirkens Medlemmer indbydes. De er alle nødvendige, for at vi kan udvikles fuldkomment i Evangeliets Aand.

4. Adlyd og efterlev alle Evangeliets Principper. Naar et Menneske ved at adlyde Herrens Bud har modtaget et Vidnesbyrd om Guddommeligheden af dem, er det i Stand til at undervise sine Medmennesker om dem og inspirere andre med Evangeliets Aand, men ellers ikke.

5. Dyrk den rette Bønnens Aand. Evnen til at bede er det aandelige Livs store Kendemærke. Løftet er: Beder, og det skal gives eder, søger, og I skulde finde.

Den virkningsfuldeste Maade at forkynde Evangeliet paa er ved Eksemplet, og det er muligt for enhver at tage Del deri, baade rige og fattige. Lad os give Agt paa Apostlen Jakobs Formaninger, naar han siger: Vorder Ordets Gørere og ikke alene dets Hørere, hvormed I bedrage eder selv. Ved at *gøre,* vil vort Lys skinne for Menneskene, og vi vil derigennem ære vor Fader i Himlen.

Ja, kære Søskende, afgør nu med eder selv, om vi opfylder disse Betingelser. Efterlever vi disse Bud og Befalinger, som Herren har givet os i disse de sidste Dage, er vi i Stand til over for vore Venner og Bekendte at kunne aflægge Vidnesbyrd om Sandheden, som vi har modtaget gennem Herrens bemyndigede Tjenere? Holder vi Visdomsordet, opfylder vi Tiendeloven, tager vi alvorligt Del i det store Arbejde for Herrens Sag, som skal udføres i denne Tid og Slægt, og lever vi saaledes, at vi er et Lys for vore Medmennesker, at de kan se, vi ikke skjuler for dem, at vi er Medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige?

Naar dette er Tilfældet, hvorfor saa efterabe Verdens Stolthed og Forfængelighed samt daarlige Vaner og Skikke; hvorfor følger vi Verden i dens Hovmod og Indbildskhed? Vi maa være agtpaagivende og i Tide raabe et Varsko til Kirkens Medlemmer for derigennem at advare dem mod alt for stærkt Brug af Kosmetik m. m.

Man ser for Eksempel mange Kvinder, der ødelægger deres af Naturen smukke Haar ved at give det en Farve, der i mange Tilfælde ikke passer til vedkommendes Teint, blot for at være paa Mode, eller man farver Læberne ildrøde og maler Neglene i alle Farver, alt for at følge med i det store Kapløb, som kaldes Moden.

Tror vi som Medlemmer af Jesu Kristi Kirke, at vor himmelske Fader ser med Velbehag paa udstrakt Brug af disse Ting. Jeg personlig tror det ikke.

Har vor Fader i Himlen ikke Gang paa Gang advaret sine Børn her paa Jorden, naar de fulgte Verden, og han har ogsaa gjort det i de sidste Dage. Jeg skal blot henvise til Pagtens Bog 42: 40, hvor den store sidste Dages Profet siger:

»Du skal ikke være stolt i dit Hjerte, lad dine Klæder være uden Pral og deres Skønhed bestaa i dine egne Hænders Gerning og lad alle Ting blive gjort i Renlighed for mig.«

Jeg tror, at disse Ord har stor Betydning for Kirkens

Medlemmer, og jeg tror, at Kirkens Medlemmer skal efterleve denne Befaling som enhver anden Befaling, der er givet dem, og som findes nedskrevet i Pagtens Bog.

Kære Søskende, hvad kan det nytte at prædike og formane vore Venner, som besøger Kirken, naar de ser, at Kirkens Medlemmer i de her omtalte Forhold ikke afviger fra de Mennesker, som ikke kender det sande Evangeliums Grundsætninger, og hvad kan det nytte, at Kirkens Medlemmer prædiker Visdomsordet og advarer mod Brugen af skadelige Stoffer for det indvendige Legeme, naar man til Gengæld ødelægger det udvendige.

Med disse Linier har jeg ikke tænkt paa nogen bestemt Person, ej heller ønsker jeg at være Dommer over nogen, men jeg haaber, at mine Ord kunde henlede Søskendes Opmærksomhed paa de Advarsler, der er givet os af de Mænd, der er sat til at lede og styre Guds Kirke her paa Jorden.

Vi har som Medlemmer af denne Kirke faaet det Privilegium at skulle dygtiggøre os, saa at vi kan være rede til at modtage vor Herre og Frelser, naar han igen vil komme til Jorden, men saa maa vi ogsaa adlyde de Bud og Befalinger, der er givet os, og maa dette ske, beder jeg i Jesu Kristi Navn. Amen.

Apostel Joseph Fielding Smiths Besøg.

Ældste Joseph Fielding Smith, af de tolv Apostles Raad, vil sammen med sin Hustru, Jessie Evans Smith, komme til Danmark i Midten af denne Maaned. Deres Besøg har vi set hen til med Glæde og Forventning. Apostel Smith vil være til Stede ved følgende Møder:

København	15.	August	Kl. 19^{30}
Esbjerg	18.	—	Kl. 19^{45}
Odense	19.	—	Kl. 20^{00}
Aarhus	20.	—	Kl. 14^{00}
Aalborg	20.	—	Kl. 19^{45}

Som De vil se vil alle Distrikterne faa Besøg af vore Gæster. Vi haaber, at alle Missionærer og Søskende vil gøre deres yderste, for at Møderne kan blive saa velbesøgte som muligt. Tag Venner og Bekendte med! Det er virkelig en stor Begivenhed, naar en Herrens Apostel besøger os.

Mark B. Garff
Missionspræsident.

UKF UMF

UDGIVET AF HOVEDBESTYRELSEN

»Vær ved Kærligheden hverandres Tjenere, thi hele Loven er opfyldt i eet Ord, i det: Du skal elske din Næste som dig selv«.

Til Mormonungdommen.

Du staar sikkert mange Gange i det daglige Liv overfor det Problem, at skulle forsvare din Kirke. Kammerater og Veninder vil vide, hvad du foretager dig i din Fritid. Du svarer dem, at du tilbringer din Fritid i Ungdomsforeningen i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, og saa er Spillet gaaende. Du er sikkert klar over, at moderne Ungdom af i Dag kun ved lidt eller intet om, hvad der skjules under Ordet »Kirke«, — det gælder forresten ogsaa mange ældre.

En Mand spurgte mig engang om, hvordan det kunde være, at Mormon Ungdommen kunde tillade sig at opføre Skuespil og at danse. Det førte til en længere Samtale, som afslørede, at Manden absolut ikke kunde gaa med til at huse Kirke og Livsglæde under samme Tag, men da han trods alt var en forstaaende Mand, faldt han for følgende Argument: Vil De ikke indrømme, at meget Hykleri vilde uddø, dersom man i det daglige Liv kun foretog sig, hvad man kunde være bekendt at foretage sig i en Kirke?

Kundskab er Magt, det ved enhver, som stræber mod Lyset, og hvis Kundskab er parret med Intelligens, saa har det Menneske, som besidder disse Egenskaber et uvurderligt Forsvarsvaaben mod Alverdens Intriger.

Husk, du unge, du er kun ung een Gang, og jo ældre man bliver jo sværere er det at erhverve Kundskaber.

Vi har alle faaet Talenter udleveret, faa eller mange, men lad os gøre dem frugtbringende.

Det er Ungdommen, som skal føre vor Kirke frem, for en oplyst og intelligent Ungdom er i Stand til at skelne mellem det gode og det onde Verden byder paa, og Resultatet vil være et sundt og rent Ungdomsliv.

Den Mand jeg ovenfor omtalte, og som havde haft Lejlighed til at iagttage Mormonungdom, udtalte, at han tit havde undret sig over, at denne Ungdom i Modsætning til anden Ungdom, altid var uden Blaserthed, men derimod muntre og naturlige. Jeg tillod mig i denne Forbindelse at paastaa, at det var fordi den obligate Cigaret manglede.

Altsaa, tag din Ven eller Veninde med i Ungdomsforeningen, det er en god Form for Næstekærlighed.

Aage Wilhelm Sørensen.

Udflugt.

Hjørring Gren foretog Mandag den 5. Juni en Udflugt til det skønne Lønstrup, der ligger 13 km vest for Hjørring ved Vesterhavet. I den stærke Blæst tog Havet sig pragtfuldt ud. I Klitterne sang vi en af vore skønne Sange, og saa gik det løs med forskellige Lege et Par Timers Tid. Madkurvene kom nu frem til stor Glæde for de sultne Deltagere.

Efter at have diskuteret forskellige religiøse Emner gik Turen atter med Tog og Cykle tilbage til Hjørring, hvortil man ankom Kl. 20.

Arrangørerne var vore to dygtige Missionærer Hans Christian Andersen og Vern Harmon Jensen.

Werner H. Andersen

Hvem bor i København?

Det lader til at være en ret udbredt Misforstaaelse i Provinsen, at Hovedbestyrelse og Lokalbestyrelse i København er eet. I hvert Fald er det af Brevets Udskrift som Regel meget vanskeligt at se, om de er beregnet for Hoved- eller Lokalbestyrelsen. Husk venligst at adressere Brevene saaledes:

Til Hovedbestyrelsen: M. I. A. Hovedbestyrelse, Priorvej 12, København F.

Til Lokalbestyrelsen: Københavns Grens Ungdomsforening Priorvej 12, København F.

Ved rigtig Adressering spares megen Tid og Ulejlighed, idet Brevene som Regel fra Kontoret bliver omadresseret til vore Privatadresser, og skal de herfra tilbage til Kontoret og saa en Gang til ud, saa forstaar De, at Tiden gaar.

Svømning.

Enhver ung Mand og Kvinde burde lære at svømme.

Svømning er en Sportsgren, der ikke alene er legemsudviklende, den har ogsaa Betydning i kritiske Situationer, hvor Menneskeliv staar paa Spil. Følg med engang i Dagspressen og se hvormange der her i Landet drukner om Aaret, fordi Ledsagerne eller dem der var i Nærheden ikke kunde svømme.

I vort Land, hvor der er saa let Adgang til Vandet baade ved Stranden om Sommeren og i Svømmehallerne om Vinteren, er der ingen Undskyldning for, at man ikke kan svømme.

Nu er Tiden inde hvor alle Unge under betryggende Ledsagelse burde lære de første Svømmetag. Lad os se hvormange der til Efteraaret møder med Frisvømmerbevis.

Besøg fra Amerika.

Præsident og Søster Garff har haft den Glæde at have Besøg af Søster Garffs Forældre og Søskende. Ved Mødet Søndag Aften den 16. Juli 1939 talte Broder og Søster Eric W. Ryberg til Forsamlingen tilligemed deres Søn, Ældste Eric C. Ryberg, som netop er blevet hæderligt afløst fra sin Missionsvirksomhed i Øststaternes Mission i Amerika. Broder og Søster Rybergs tre Døtre, Eunice, Afton og Enid overværede ligeledes Mødet Søndag Aften. Vi ønsker hele Familien en god Rejse, indtil de naar deres Hjem i Salt Lake City.

Ved samme Møde talte Ældste Henry Taggart, som lige er blevet afløst som Missionær i Den britiske Mission. Ældste Taggart har i 13 Aar præsideret som Biskop over et af de største Wards i Salt Lake City.

Broder Theodor Alfred Madsen og hans Hustru Søster Martine Madsen har i de sidste Uger været hjemme paa Besøg. De emigrerede til Utah for ca. 30 Aar siden. Broder og Søster Madsen har haft fire Børn paa Mission, hvoraf tre har været Missionærer i Danmark. De to Sønner nemlig N Halvor Madsen og Ivan Madsen udførte Missioner i Danmark henholdsvis fra 1926-28 og 1931-33, medens den tredie Søn, Ældste Grant L. Madsen for Tiden arbejder som Missionær i Danmark. Broder Madsen er Skræder af Profession og har en stor Forretning i Provo, Utah. Vi ønsker dem en behagelig Hjemrejse.

Søster Jenny Marie Breinholt, hvis Søn Frank Otto Breinholt for Tiden udfører en Mission i Danmark, har ogsaa i de sidste Par Maaneder aflagt Besøg i sit Fødeland. Søster Breinholt er gift med Ældste Breinholt, som ogsaa har virket som Missionær i Danmark. Vi beder Søster Breinholt hilse Venner og Bekendte, naar hun igen vender hjem til Bjergenes Dale.

Hold ikke godt tilbage fra dem, som trænge dertil, naar din Haand har Evne til at gøre det,

Brev fra fhv. Præsident Holger M. Larsen.

Salt Lake City, den 26, Juni 1939.

Mine kære Søskende og Venner!

Maa jeg paa min Families og egne Vegne takke eder alle for eders Hengivenhed og Hjælpsomhed ved min kære Moders Sygdom og Død. Alle, der hjalp til med at gøre min Moders sidste Timer behagelige, takkes paa det hjerteligste.

Tak til dem, der hjalp til ved Begravelsen. Vi ønsker, at de skal vide, at vi herovre i det fjerne Vest paaskønner det meget.

En hjertelig Tak til Missionærerne, til Broder og Søster Enock Andersen, Søster Cathrine Christensen og alle, som har vist Venlighed.

Maa Herren velsigne eder for eders Kærlighed og gode Følelser.

Eders Broder og Medarbejder
Holger M. Larsen.

Kristus, vor Frelser.

rejse gennem en Ørken. Da han naaede Ørkenen, brød en af disse blindende Sandstorme, som er karakteristiske for Ørkenen, løs og indhyllede ham fuldstændigt. Han blev helt blindet af Sandet og foer vild. Ved at vandre paa det varme og brændende Sand blev han udmattet. Af ren og skær Træthed faldt han om og var ved at dø. Saa krydsede en venlig Mand hans Vej. Denne havde en Feltflaske med koldt, friskt Vand. Han førte Flasken til den døendes Mund, som drak med Begær. Næsten i samme Øjeblik kom der nyt Liv og ny Energi i den udmattede Mands Legeme. Ved denne nyvundne Styrke kom han op og drog af Sted.

Blev denne Mand frelst ved sit eget Arbejde, eller blev han frelst af Naade? Svaret paa Spørgsmaalet er indlysende. Overvejende og i sin Grund blev han frelst af Naade. For det var den gode Mands Velgørenhed, som gav den

rejsende livgivende Vand, der forlenede ham med Styrke, saa at han kunde staa op og gaa hjem.

Hvad det kølige, friske Vand var for den døende Mand, er Tro paa Jesus Kristus for den hjælpeløse Sjæl. Denne Tro er selve Sjælens Liv og Energi.

Det er gennem Kristi Naade, vi har denne frelsende Tro. For det er bogstaveligt og i Sandhed gennem Guds Søns guddommelige Mission, hvorved han aabenbarede Verden Guds uendelige Godhed og Magt, at vi faar Styrke til at tro paa Gud med den Troens Inderlighed, som fører til Frelse.

Men den Tro, der fører til Frelse, er noget mere vitalt end en bar sentimental Tro. Den følelsesbetonede Aflæggelse af Vidnesbyrd i et Vækkelsesmøde vil ikke frelse en Sjæl. Den Tro, der frelser, er en klar, rodfæstet Overbevisning, at Guds Lov er Livets højeste Lov. Denne Slags Tro fører til Lydighed mod Guds Love og den fortsatte Retfærdighed, som fuldkommengør Karakteren og forædler Sjælen.

Den religiøse Verdens største Behov i Dag er den dynamiske Tro paa Jesus Kristus, som renser Hjertet og fører til fortsat Lydighed mod den guddommelige Lov. Jeg blev dybt præget af denne Sandhed, da jeg talte med en fremragende protestantisk Kirkemand i Kanada. Denne Mand var pessimistisk paa Grund af Mangel paa aandelig Kraft paa Talerstolen. Jeg spurgte ham, om han kendte Grunden til denne Mangel paa Kraft. Han svarede benægtende og tilføjede: »Jeg vilde gerne kende den.«

»Prædikanterne prøver paa at frelse Verden uden Tro,« svarede jeg.

»Ja, det tror jeg, er Tilfældet,« svarede han.

Den sjælevækkende Tro, som er den kristne Religions frelsende Kraft, kan ikke vækkes ved at være sentimental om, hvad Gud gjorde i fordums Tid. Denne Tro kan ikke udvikles og frembringes ved fantasirige Billeder af, hvad Tro udvirkede for nitten Hundrede Aar siden. Verden trænger til en dybt sjælsvækkende Tro — en Historie fuld af Kendsgerninger om, hvad Gud har gjort i vor egen Tid for Menneskehedens Oplysning og Frelse. Dette fundamentale Behov indfries af Mormonismen.

Hvo som giver den fattige skal ikke have Mangel, men over den, som lukker sine Øjne til, skal der være mange Forbandelser.

Den Danske Missions Historie.

(fortsat)

Efter at have været i Brevik i seks Dage, rejste Ældste Jensen videre til Østerrisør, hvortil han ankom den 16. Juni og blev modtaget paa det bedste af Broder Svend Larsen og to Søskende, som tidligere var blevet døbt af Broder Hans F. Petersen. Kort efter Ældste Petersens Afrejse fra Østerrisør i December 1851, vendte Broder Svend Larsen hjem fra et Besøg paa Østlandet og erfarede, at Broder Petersen var rejst til Vestkysten paa Grund af Forfølgelser. Svend Larsen tilbragte Vinteren hjemme, idet han arbejdede saa godt han kunde med at fortsætte det Arbejde, som var blevet paabegyndt af Ældste Petersen. Sammen med de andre to omvendte (John Olsen og Peter Adamsen) holdt han Fastemøde hver Søndag, hvor de tilbragte Tiden med Bøn og Vidnesbyrd; de læste ligeledes i Bibelen og Mormons Bog. Henrik Evensen, Ejeren af et lille Skib, overværede konstant disse smaa Møder. Han sluttede sig snart derefter til Kirken. Ogsaa de tre Brødres Hustruer modtog Sandheden; og da Møderne fortsattes, mødte flere fremmede op, og selv om ingen af Brødrene endnu var blevet ordineret til Præstedømmet, var de dog i Besiddelse af Herrens Aand, naar de talte til de forsamlede, og mange troede de Ord, der blev talt. Ved en enkelt Lejlighed var der en Præst og en Lærer til Stede for at opponere, men de gik forvirrede bort.

Broder Larsen spredte ogsaa det skrevne Ord, deri indbefattet »Skandinaviens Stjerne«. Han bragte sig ogsaa ind under den saakaldte Dissenterlov og fandt ud af, at denne Lov gjorde det muligt for Folk, som ikke var enige med Statskirken i religiøse Sager, at danne en egen Sekt eller Samfund, blot der var seks Medlemmer. Som et Resultat af denne Undersøgelse meldte de tre Mænd, nemlig Svend Larsen, John Olsen og Henrik Evensen samt deres Hustruer sig ud af Folkekirken. Deres næste Skridt var at anmode Kirkeministeriet om at blive organiseret som et kristent Samfund i Overensstemmelse med Landets Love, men endskønt Borgmester Finne i Østerrisør hjalp Broder Larsen med at formulere Andragendet og benytte den rette Fremgangsmaade, afslog Regeringen dog Andragendet.

Tre Dage efter Ældste Hans Peter Jensens Ankomst til Østerrisør den 19. Juni ordinerede han Svend Larsen til Ældste, og den 24. velsignede han dennes fire Børn. Ved et Møde Søndag den 20. Juni administrerede Brødrene Nad-

veren til de faa Hellige i Østerrisør. Den 25. døbte Ældste Ahmanson seks Personer, og Ældste Jensen ordinerede to af Brødrene (John Olsen og Henrik Evensen) til Ældster.

Efter dette Arbejde aflagde Ældste Jensen Besøg i Arendal, Christianssand og Mandal, idet han bar sit Vidnesbyrd, hvor han kunde faa Lejlighed dertil. Ved Ankomsten til Mandal var han udmatte, og hans Fødder var saa fulde af Vabler, at han var ud af Stand til at fortsætte. Da Indbyggerne vendte sig mod ham og afslog at modtage hans Vidnesbyrd, besluttede han at gaa tilbage til Østerrisør, en Strækning paa ca. 130 engelske Mil. En venlig Dame gav ham det Raad, at han skulde svøbe Fødderne ind i Klude, og saa paabegyndte han den lange Tur til Fods, og mærkeligt nok var hans Fødder, da han den 8. Juli ankom til Østerrisør, fri for Saar, og han følte sig saa stærk og sund som nogensinde.

I Mellemtiden fortsatte Ældsterne Hans Peter Jensen og Svend Larsen deres Arbejde i Norge, og den 16. Juli organiserede de en Gren i Østerrisør med atten Medlemmer. Ældste Jensen ordinerede John Olsen til Ældste og beskikkede ham til at præsidere over Grenen, der var den første Gren af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige i Norge. Den næste Dag vendte Ældsterne Hans Peter Jensen og Svend Larsen tilbage til Brevik fra Østerrisør. De fandt ud af, at der var en hel Del, der var ivrige efter at høre dem prædike, og da de ikke kunde holde Møder i Sale, der brugtes af andre Samfund, lejede de selv en Sal. De lejede et Lokale af en Herr Jørgen Christensen i øverste Etage af en Ejendom, der var beliggende midt i Byen. Lejen blev sat til 40 Daler. Der blev straks holdt Møder i den lejede Sal, og de var alle godt besøgt. Blandt dem, der kom til Møderne, var der flere Præster, Embedsmænd, Købmænd etc. Ved et af Møderne ønskede Præsterne at faa en Diskussion i Gang, og medens Brødrene talte, var de travlt beskæftiget med at gøre Notater. Ældste Jensen bar et kraftigt Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed, og med Henblik paa dem, der skrev, sagde han, at han ved Guds Kraft vilde skrive Sandhedens Ord i deres Hjerter paa en saadan Maade, at det aldrig kunde udviskes. Da de hørte dette, holdt de op med at gøre Notater og lyttede opmærksomt til Resten af Talen. Da Mødet var sluttet, gik alle bort i Fred.

Fra Brevik fortsatte Ældsterne Hans Peter Jensen og Svend Larsen ad Søvejen til Fredrikstad. Under deres Virksomhed i Østerrisør raadede Ældste Jensen Svend Larsen til at købe et Skib, som kunde bruges til at føre Missionærerne fra Sted til Sted i Norge, og mellem dette Land og

Danmark. Broder Larsen, hvis Stræben og Higen efter Sandheden var uendelig, og som ikke ansaa noget Offer for stort for Guds Sag, gav med Glæde sit Samtykke til dette Forslag, og som Følge deraf tog han til Fredrikshavn, hvor han købte et af de bedste og hurtigste Skibe i Landet for en Sum af 400 Rigsdaler. Han lavede Skibet om til en Lystyacht og kaldte det »Zions Løve«. Det var en ypperlig Sejler og havde paa Mastetoppen et hvidt Tegn, hvorpaa der var malet en Løve med skinnende Øjne i en Hellebard, hvorunder Bogstavet Z var malet i blaa Farver. Det hele var et Symbol paa Styrke og Lys og repræsenterede Zion, der ved guddommelig Kraft spredte dets Lys over Nationerne.

Fra Missionsmarken.

KØBENHAVN: Søndag den 9. Juli 1939 blev en Søn af Broder og Søster Magnus Olesen velsignet af Ældste Orson B. West og fik Navnet Henning Kjærsgaard Olesen.

Forflyttelser.

Følgende Ældster er blevet forflyttet:

Ralph J. Lauper fra København til Esbjerg.
Lloyd E. Kjær fra Odense til Randers.
Talmage M. Thomsen fra Odense til Aalborg.
Leo Godfred Hansen fra Esbjerg til Aarhus.
Hans Christian Nielsen fra Randers til Odense.
J. Marcell Pitcher fra Aalborg til Odense.

Afløsning.

Ældste Norman A. Sørensen. der sidst har virket som Grensforstander i Aarhus, er blevet hæderligt afløst fra sin Mission med Tilladelse til at rejse til sit Hjem, Lovell. Wyoming.

Ny Grensforstander.

Ældste H. John Madsen er blevet indsat som Forstander i Aarhus Gren den 16. Juli 1939.

AARHUS: Den 24. Juni 1939 afholdt Aarhus Sangkor en storartet Sct. Hansfest i Broder Peter Olsens Have. Haven var festligt illumineret med kulørte Lamper. Koret aabnede med Sange, hvad der foraarsagede. at flere Haveejere med Familie kom til for at høre de smukke Sange. Derefter legede man en Timestid paa Galgebakken. Senere blev der serveret Isvafler og Sodavand samt varme Pølser. Den gode Aften sluttede med et Hurra og et langt Leve for Aarhus Sangkor.

AARHUS: Aarhus Grens Søndagsskole afholdt Fredag Aften den 21. April 1939 en Festgudstjeneste i Anledning af fire Børns Overgang til Juniorklassen. Disse fire var: Robert Møller, Inger Schou, Maja Hansen og Alice Olin. Mødet var baseret paa at give Børnene en Paaskønnelse og en Vejledning gennem Livet. Der udførtes et udmærket Program. — Efter Gudstjenesten samledes man i den lille Sal om Chokoladebordet. De fire Børn fik hver overrakt en smuk Mormons Bog med Inskription af Richard Nielsen. Børnene og deres Forældre var Søndagsskolens Gæster ved Chokoladebordet. Tilstede 76.